

have sine Møbler ligesaa vel som ethvert andet Menneskeværk. Men der er jo heller Intet til Hinder for, at Rigsdagen, hvad den er berettiget til, kan gjøre Forandringer i Lovforslaget og kan ændre de Feil, der maatte være i samme. Jeg maa dog med Hensyn til alle de Feil, som jeg har hørt opgive, at der skal findes i Lovforslaget, navnlig ligeoverfor Communerne, bemærke, at jeg i min Stilling som Skattecommissair og som Sogneraadsmember paa Landet er kommen til den Anskuelse, at de ligesaa fuldt kunne være tilstede ved Contingentsystemet. De af de Herrer, der have svaret Indkomsskat til forskellige Communer, ville jo vide, at de have maattet svare denne Skat med en forskjellig Procent til de forskellige Communer, men dette synes dog at afgive et temmelig stort Bevis for, at der er noget Urigtigt tilstede ved Contingentsystemet. — Jeg skal iøvrigt blot omtale et Par Enkeltheder ved Lovforslaget. Jeg er enig med de Herrer, der have henvist til, at det vilde være det Rigtigste i det Hele at affordre Actieselskaber osv. Skatteprocenten directe af deres Udbytte og ikke i saa Henseende at gaae til de forskjellige Actiehavere, idet disse nemlig i Virkeligheden ikke ere til at finde. Jeg skal henstille, om ikke noget Saadant ogsaa lod sig fastsætte med Hensyn til andre lignende Indtægter, som f. Ex. Indtægterne af Statsobligationer og andre Pengeeffecter, saa at man paa lagde de paagjældende Bestyrelser ved Renteudbetalingen at tilbageholde den Procent af Renten, som Statskassen skulde have, i hvilket Tilfælde man saa ikke ved Eigningen behøvede at bryde sig om, hvorvidt en Mand havde for 10,000 Rd. Obligationer eller ikke, men kun vilde have at see hen til Udbyttet af hans Næringsvei. Dette er en Tanke, som jeg dog blot vil udtale. Jeg veed nok, at der i Lovforslagets § 16 er en Bestemmelse, som siger, at „alle Embedsmænd og andre offentlige Myndigheder, derunder indbefattede Bestyrelser for Banker, Assuranceelskaber, Actieselskaber, Creditforeninger, Sparekasser og deslige, ere forpligtede til, uden Betaling og i begjæret, men kort betegnet Form, saavidt muligt at meddele alle fornødne Dplysninger“, men man faaer dog i Reglen ikke saadanne detaillerede

Dplysninger. Finantsministeren resolverede i Anledning af en Indstilling, som jeg gjorde som Skattecommissair, da vi forrige Gang havde Indkomsskat, at, naar man kunde nævne en Mand's Sparekassenumer og, jeg troer, den Dato, da hans Sparebog var udstedt, saa kunde man fordre Dplysning om, hvor meget han havde indestaende, men ellers var Bestyrelsen ikke forpligtet til at give nogen Dplysning; uagtet jeg har seet, at Sparekasserne ellers meget godt kunne finde de paagjældende Sparere fognevis, saa gjordes det dog ikke gjældende her. Der ligger heri et Bevis for, at Renterne af deslige Capitaler meget ofte gaae aldeles tabte ved Indtægtsansættelserne. Jeg er enig med det ærede 9de kongevalgte Medlem (Fischer), der udtalte sig om Skattecommissionerne. Jeg frygter rigtignok meget for, at Finantsministeren vil komme tilført med de til dem opførte 75,000 Rd. Jeg troer iøvrigt, at Skattecommissionerne i Virkeligheden slet ikke havde behøvet at gjøres saa kostbare, men jeg skal ikke modsætte mig Bestemmelsen derom. — Jeg skal endnu kun omtale et Par Bestemmelser, som jeg troer, at det vilde være rigtigt at lade udgaae af Lovforslaget, forsaavidt vi iøvrigt maatte gjøre Forandringer deri; det er Bestemmelserne i dets §§ 18 og 24 om, at naar de Vedkommende klart bevise at være satte en Ottende-deel eller en Sjettedeel for høit, da skulle de have Redfættelse. Det er efter min Mening meget uheldige Bestemmelser. Jeg har haft det Tilfælde, at Folk, som have været indtrængende anmodede om at opgive deres Indtægter, have svaret, at det kunde de ikke, men, naar de saa meente at være satte for høit i Skat og vilde klage derover, saa viste det sig, at de magelig kunde opgjøre deres Indtægter paa Mark og Skilling. Jeg har truffet Præster, som vare i dette Tilfælde; uagtet de havde deres Avling bortforpagtet og saaledes let maatte kunne opgive deres Indtægter, idet de ikke havde andre visse saadanne end Ofser og Accidenter, saa kunde man dog ikke faae dem til at opgive deres Indtægter, førend de vilde til at klage over, at de vare bleve for høit ansatte. Jeg troer, at man ved Be-